

ملالی جویا، ۱۷ حوت ۱۳۹۵

روز جهانی زن را به همه زنان جهان بخصوص زنان ستمکش کشورم از صمیم قلب تبریک می‌گویم. در حالیکه زنان مبارز و پیشرو در گوشه و کنار گیتی این روز را تجلیل می‌نمایند تا نه تنها تجارب شان را با همدیگر تبادل کنند بلکه تلاش دارند گام‌های بزرگ عملی جهت ریشه‌کن کردن هر نوع خشونت و تبعیض علیه زنان بردارند، متأسفانه زنان افغان از ابتدایی‌ترین حقوق شان محروم بوده و هر روز شاهد بربریت و سفاکی‌های کم‌نظیر اند. بنیادگرایان اسلامی، با افکار عصرحجری و زن‌ستیزانه شان، نیم نفوس جامعه ما را به سوی فاجعه کشانیده اند و با دارن امریکایی و غربی شان هم بصورت بیشترمانه از تیره‌روزی زن افغان برای برنامه‌های شیطان‌ی و جنگ‌طلبانه شان در کشور ما سود تبلیغاتی می‌برند.

هرچند تعدادی از جنایتکاران و اخوانی‌های کشور ما یاد گرفته اند که با گماشتن یک مشت زنان خودفروخته و پلید اکت دفاع از زن کنند، اما در واقعیت ماهیت شان هیچ تفاوتی با طالبان و داعش ندارد. حتی این روزها گلبدینی‌های غدار که تاریخچه مکدر تیزاب‌پاشی شان بر دختران کابل و بی‌ناموسی‌های شان علیه زنان هنوز از خاطره‌ها نرفته، از آنجاییکه قرار است نقش تازه‌ای در دولت پوشالی برای اربابان امریکایی شان باز کنند، می‌کوشند خود را مدافعان مادرزاد حقوق زن وانمود سازند!

نیروهای ارتجاعی چه جهادی و طالبی، آخوندی و داعشی، برای زن ارزشی بالاتر از ماشین اطفای شہوت حیوانی شان و خانه‌داری قایل نیستند. اما زنان در طول تاریخ ثابت ساخته‌اند که وقتی به آنان موقع داده شده، همگام با مردان در هر زمینه‌ای نقش پیشرو و خلاقانه بازی کرده اند. خیزش و مبارزه مسلحانه حماسی زنان کورد علیه وحشیان داعشی به جهانیان به اثبات رسانید که اگر زنان آگاهانه و مصممانه برخیزند به توفانی بدل می‌گردند که هیچ قدرتی قادر به مهار آن نخواهد بود.

کلید جهانی زن در آگاهی و متشکل شدن آنان نهفته است. زنان باید خود زنجیرها را از دست و پای و مغز شان گسسته برای کسب حقوق شان متحد شوند. حق هرگز داده نمی‌شود، آنرا باید با خودگذری، پیکار و قاطعیت خود کسب کرد. بیایید روز جهانی زن را، روز اتحاد و مبارزه ساخته، همچون زنان کوبانی، زن‌ستیزان دمنش را خوار و ذلیل ساخته به جهانی دست یابیم.